

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 10. júla 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. K.** pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Tr. zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23. februára 2010, sp. zn. 5To 62/2009, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice II z 3. júna 2009, sp. zn. 4T 126/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. K. s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený **J. K.** bol rozsudkom Okresného súdu Košice II z 3. júna 2009, sp. zn. 4T 126/2008, uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za to mu bol okresným súdom, podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon uvedeného trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva a pol roka.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci a to strelnej zbrane typu Bohémia ALFA, model 620, kaliber 6 mm ME Flobert, č. X., s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 23. februára 2010, sp. zn. 5To 62/2009, na podklade odvolania obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol jeho odvolanie.

Obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne podal na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

K prvému dovolaciemu dôvodu, podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol obvinený tú skutočnosť, že mu nebol pridelený právny zástupca, hoci to zákon umožňuje.

K ďalšiemu dovolaciemu dôvodu obvinený udáva, že spáchanie skutku nebolo jednoznačne preukázané, nebola preukázaná ani prítomnosť svedkyne na MČ, ani jeho strelnej zbrane.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona krajským súdom, zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s napadnutým uznesením odvolacieho súdu, **vo výroku o treste** a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na príslušný prvostupňový súd bolo doručené i písomné vyjadrenie prokurátora okresnej prokuratúry k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky, ktoré by dovoľovali spochybníť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obvineného. Tento bol upozornený na možnosť zvoliť si obhajcu, pričom vyhlásil, že si obhajcu nevolí, čo potvrdil podpisom.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Vec bola 20. júna 2014 predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

K prvému dovolaciemu dôvodu obvineného, ktorým sa dovolací súd nemôže ani zaoberať, nakoľko počas celého konania nebol namietaný, treba len konštatovať, že v danom prípade nešlo o prípad, kde je daná povinná obhajoba, pričom obvinenému nič nebránilo, aby si v ktoromkoľvek štádiu konania obhajcu sám zvolil.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nesprávne vyhodnotili výpovede svedkov, listinných dôkazov, znaleckých posudkov, že tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko **správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť**. Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať **žiadny** dovolací dôvod.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného **je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie**. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Navyše uvedené námietky nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V tomto smere považoval dovolací súd za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. júla 2014

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová